

Praga Piccolo 1.0 I s novou prostornější karoserií, která nesla zvenku přístupný zavazadlový prostor (1934)

Malý a lidový

Praga Super Piccolo měla pod kapotou čtyřválec 1,66 l (1944)

JAN TUČEK

Ještě jednou se vracíme do třicátých let minulého století, abychom si připomněli nejen oblíbené automobily Praga Piccolo, ale také jejich výkonnější sourozence jménem Super Piccolo, včetně vozů s aerodynamickými karoseriemi.

Vozy Piccolo pomohly značce Praga překlenout nejtěžší období hospodářské krize, od jara 1934 se však novým želízkem v ohni

této třídy stala kompaktnější Praga Baby s módně tvarovanou karoseríí a výkyvnými polonápravami vpředu i vzadu. Souběžně s její bylo se ale ještě řada měsíců prodávány i pikoly s motorem 1,0 l, tuhými nápravami a modernizovanou 3,9 m dlouhou karoserií s kufrém na zadní, jimž dávali přednost tradiční zákazníci pražské automobilky, prosluli nedůvěrou k novotám. Novinkou jara 1934 byl i model Super Piccolo, klasicky stavěný vůz střední třídy s robustním obdélníkovým rámem s výztuhou ve tvaru X a tuhými nápra-

PRAGA PICCOLO (2)

Nadace Elišky Junkové

Sportovní Super Piccolo pro závod 1000 mil československých 1935

vami, odpruženými podélnými listovými pery. Při rozvoru 2,70 m a rozchodu kol 1,25 m vpředu a 1,27 m vzadu byl dlouhý 4,45 m, široký 1,57 m a vysoký 1,60 m. Pod kapotu dostal čtyřválec SV převrtaný na 1661 cm³ (ø 75 x 94 mm), jenž dával výkon 35 k (26 kW); převodovka byla nadále třistupňová. Vůz s uzavřenou čtyřdveřovou karoserií vykazoval pohotovostní hmotnost kolem 1000 kg, na kolech s pneu 5,75 - 16 dosahoval největší rychlosti 100 km/h a spotřeboval 11 až 13 l benzínu na 100 km jízdy. Na jaře 1935 dostaly vozy Super Piccolo nezávislé zavěšení předních kol na dvojích příčných ramen, doplněných vinutými pružinami; událostí sezony byla malá série automobilů tohoto typu se zaoblenou aerodynamickou karoserií se zakrytými předními i zadními koly. Cást krytů předních kol se v zatačkách natáčela pomocí táhel spolu s koly, k patentování přihlášené zařízení však mělo své mouchy a příliš se neosvědčilo. Aerodynamický sedan Super Piccolo ročníku 1935 s rozvorem 2,70 m byl dlouhý 4,65 m, široký 1,75 m a vysoký 1,65 m, jeho pohotovostní hmotnost ovšem vzrostla na 1280 kg. Čtyřválec 1,66 l s nezměněným výkonem 35 k (26 kW) tak měl co dělat, aby poněkud futuristicky vyhlížejícímu vozu udělil rychlosť 100 km/h. Běžně karosovaný čtyřdveřový vůz Super Piccolo se zaoblenou zadní měl hmotnost nižší o 100 kg, jen 4,30 m dlouhý dvou-

>>>

Aerodynamický vůz
Super Piccolo, vyrobený
v malé sérii v roce 1935

Foto Praga

Elegantní Praga Piccolo P-31
se čtyřválcem 1,1 l (1938)

dveřový kabriolet stavěný podle francouzského vzoru Kellner dokonce o 160 kg, a tak není divu, že byly o poznání živější. Uspoře hmotnosti před aerodynamikou dala Praga přednost při přípravě na třetí a poslední závod 1000 mil československých 1935. Zatímco do předcházejícího ročníku vyslala aerodynamická kupé Super Piccolo, tentokrát vsadila na odlehčený dvoumístný roadster téhož typu s tradiční maskou a motorem 1,5 l, s nímž tovární jezdce J. Stehlík zaznamenal nejlepší čas mezi vozy tuzemských značek.

V letech 1935 až 1937 se prosté označení Piccolo z nabídky automobilky Praga vytrátilo. Rolí někdejší jedenapůlitrové pikoly převzal v sezóně 1935 nový typ Lady, jenž se v ceniku zařadil mezi kompaktní Baby a větší Super Piccolo. Až na jaře 1938 se obliběné jméno vrátilo na scénu a označovalo moderní automobil s elegantní karoserií zaoblených tvarů. Nový vůz dostal staré, dobré jméno Praga Piccolo proto, že si je opravdu zaslouží svým poctivým, důkladným provedením a výtrvalou spolehlivostí, pravidla dobová reklama. Pod úhledným zevnějškem se skrýval nově konstruovaný podvozek s páteřovým rámem a nezávislým zavěšením předních i zadních kol. Odpružení obstarávala přičná listová pera, vpředu dvě nad sebou, vzadu jedno umístěné za skříní rozvodovky. Bubnové brzdy se ovládaly mechanicky, podvozek byl vybaven centrálním mazáním, které řídí uváděl do chodu zvláštním pedálem.

Srdcem vozu s interním označením P-31 byl čtyřválec SV 1128 cm³ (ø 65 x 85 mm) o výkonu 28 k (20 kW), zpočátku spojený s třístupňovou převodovkou, kterou však brzy nahradila čtyřstupňová. Neodpustíme si citát z článku otištěného v březnu 1938 v časopisu Auto, v němž redaktor Jaroslav Jezdinský popisoval svoje zkušenosti s novým vozem Praga Piccolo 1130, opatřeným ještě třístupňovou převodovkou. *Při plné obsazeném voze musíte použít dvojky jen v zcela malém počtu ostřejších stoupání. Dvojka, je-li použita včas, i pak dá vozu zcela slušnou rychlosť, není zbytěně nízká. Ovšem, čtyři převody by měly menší rozdíly převodů;*

▲ Praga
Piccolo P-31
existovala
i jako čtyřmístný
kabriolet (1938)

Praga Piccolo
ročníku 1938
na soutěži
elegance
v Roztokách u Prahy

Foto Jan Tuček

ale běžný jezdec toho nepotřebuje a snad by jejich přednosti ani nedovedl využít.

Praga Piccolo vyráběná v letech 1938 až 1941 měla rozvor náprav 2,62 m, rozchod kol 1,18 m vpředu a 1,24 m vzadu, s uzavřenou dvoudveřovou karoserií byla dlouhá 4,12 m, široká 1,50 m a vysoká 1,48 m; vykazovala pohotovostní hmotnost 920 kg. Na kolech s pneu 5,25 - 16 jezdila rychlostí až 100 km/h a bez problémů i po delší čas uháněla devadesátou. Na každých 100 km spotrebovala kolem deseti litrů benzínu, takže na přičné stěně za motorem připevněná palivová nádrž o objemu 35 l nebyla nikak předimenovaná. V malých počtech se vedle zavřeného vozu tohoto typu vyráběl i čtyřmístný kabriolet s dvoudveřovou

otevřenou karoserií úhledných tvarů, opatřenou skládací pláštěnou střechou.

Do konce roku 1941 vzniklo přes 3500 automobilů Praga Piccolo nejmladší generace, celková produkce vozů tohoto jména překročila od roku 1924 hranici 18 tisíc. Největší podíl (přes sedm tisíc) připadá na klasické pikoly s motorem 1,0 l, tuhými nápravami a brzdami na všechny čtyřech kolech, vyráběné v období 1928 až 1932. Stejně jako větší typy značky dokazovaly i automobily Piccolo pravdivost reklamního sloganu *Praga – vůz na statisice kilometru.*

Autor děkuje
Ing. Stanislavu Kargerovi a Karlu Zemanovi
za poskytnutí dobové dokumentace